

Tengernek Csillaga

keresztény folyóirat

1998. márc.-ápr.

III. évfolyam

2. szám

Sümeg – kegyszobor

Szeretete hatalmával

Jöjj, Szentlélek Istenünk,
jöjj el, Reménységünk!
Jöjj most ez évben,
jöjj hozzánk a mennyből,
szent és dicsőséges lakóhelyedről!
Teremts újjá minket!

Szentlélek jegyese,
kiváltságos Szent Anya!
Istennek megszentelt hajléka,
kinek igenjét
az egész menny áhította,
imádd Uradat értünk,
hogy a Szeretet Szentlelke
támasszon új életre
keresztjeink által minket!

Atyának leánya,
Szentlélek mátkája,
Krisztusnak Szent Anyja,
kérünk téged,
készíts lelkünkben helyet
a Szentlélek számára!
Kérd az Életadót,
hogy szeretete hatalmával
tegyen új csodát szívünkben!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
p. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczi István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Grignion Szent Lajos: Az Örök Bölcsesség emberré lesz	1
Akathiszt a legszebb Istenszülő Szűz Máriához.	2
József igaz ember volt	4
Szent Gábriel	6
Gobbi atya: Az Ő sebei	7
Hogy Szíve szeretetébe rejtsem.	8
II. János Pál pápa: A Megváltó anyja és nagylelkű társa	9
Húsvét	11
Mária kegyhelyek:	
Sümeg.	12
Akita.	14
A Szent Szűz üzenetei	14
Az akítai Istenanya tisztelete	17
A nemzetközi Mária-kongresszuson	20
A mindenkor segítő Istenanya, Szűz Mária	22
A rózsafüzér:	
Ötven éves a rózsafüzér kereszties hadjárata.	24
Jézusom, bízom Benned!	27
Szűz Mária ünnepek.	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észre-
vétellel, javaslattal forduljon a lap szer-
kesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A mindenkor segítő
Istenanya kegyképe

A Tengernek Csillaga folyóirat meg-
rendelhető a Stella Maris Alapítvány
postafiók címén, megvásárolható temp-
lomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzi meg és nem
küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243

Az Örök Bölcsesség emberré lesz

Grignion Szent Lajos

Végre elkövetkezett az ember megváltásának előre meghatározott ideje. Akkor méltó lakhelyet készített magának az Örök Bölcsesség. Szent Anna méhében alakította ki a csodálatra méltó gyermeket, Szűz Máriát, és több öröme telt benne, mint a világmindenség megteremtésében.

Lehetetlen megnevezni mindazt a kegyelmet, amelyeket a legszentebb Szentháromság ennek a csodálatos gyermeknek adott; de kifejezhetetlen az a hűség is, amellyel Mária Teremtőjének kegyelmeit fogadta.

Isten végtelen jóságának túláradó folyama, amelynek az ember bűnei vetettek gátat a teremtés óta, feltartóztathatatlan bőséggel ömlik Mária szívébe. Az Örök Bölcsesség megajándékozta mindazzal a kegyelemmel, amit Ádám és utódai megkaptak volna, ha hűek maradnak.

Mekkora csoda! Az Örök Bölcsesség, a mi Urunk és Üdvözítőnk le akart szállni Atyja öléből egy Szűz ölébe, hogy annak lilium tisztaságában nyugodjék; őbenne testesült meg, és így teljesen neki ajándékozta magát. Ezért küldte hozzá Gábel arkangyalt, hogy általa köszöntse, és beleegyezését kérje megtestesüléséhez. Az arkangyal teljesítette küldetését; biztosította Máriát, hogy anyasága mellett szűz marad, és azt a csodálatos beleegyezést kérte tőle, amelyre a legszentebb Szentháromság, az összes angyal és az egész teremtés évezredek óta várakozott.

Szűz Mária alázatosan válaszolt Teremtőjének: „Íme az Úrnak szolgáló leánya, legyen nekem a Te igéd szerint.”

Abban a pillanatban, amikor Mária beleegyezését adta istenanyaságához, több csoda történt.

A Szentlélek Mária Szívének tiszta véréből egy tökéletes, parányi testet alkotott. Isten megteremtette a legtökéletesebb lelket azok közül, akiket valaha is alkotott. Az Örök Bölcsesség, Isten Fia lényegileg egyesült ezzel a testtel és lélekkel. És ezzel létrejött az ég és föld nagy csodája, ezáltal nyilvánul meg Isten szeretetének túláradó bősége: az Ige testté lett.

Isten, az Örök Bölcsesség tehát emberré lett anélkül, hogy megszünt volna Istennek lenni; és Ő, az Istenember, Jézus Krisztus, a mi Megváltónk.

*

Jézus Krisztus dicsőséges feltámadásának örömeivel kívánunk minden kedves olvasónknak kegyelmekben gazdag húsvéti ünnepeket!

A Szerkesztő

Akathiszt* a legszentebb Istenszülő Szűz Máriához

Mint bátor hadvezérnek győzelmi éneket,
s mint megszabadítónknak minden rossztól,
hálaadó imát zengünk neked, Istenszülő!
S ki legyőzhetetlenül hatalmas vagy, kérünk téged,
mentsd meg a te szolgálodat minden bajtól,
hogymint teljes szívből énekeljük néked:
Üdvözlégy, Istennek szeplőtelen Jegyese!

I. ikosz

A trónálló angyal elküldetett a mennyből,
hogymint így köszöntse az Istenszülőt: „Üdvözlégy!”
És látván téged, Urunk, már előre megtestesülten,
elcsodálkozott, és megállva szellemi hangon ily módon köszönté őt:

Üdvözlégy, ki által öröm derül föl reánk;
üdvözlégy, ki által megsemmisül az átok;
üdvözlégy, ki által az elesett Ádám új életre szólíttatik;
üdvözlégy, ki által Éva megszabadul könnyeitől!

Üdvözlégy, magasság, melyet emberi gondolat föl nem ér;
üdvözlégy, mélység, amelyet angyali szemmel sem láthatnak be;
üdvözlégy, ki a mennyei Király trónja vagy;
üdvözlégy, mert hordozod azt, ki fönttart mindeneket!

Üdvözlégy, csillag, ki előre jelezted a Napot;
üdvözlégy, isteni megtestesülés edénye;
üdvözlégy, mert általad megújul a teremtmény;
üdvözlégy, mert általad imádjuk leborulva a Teremtőt!

Üdvözlégy, Istennek szeplőtelen Jegyese!

* Görögkeleti himnusz, melynek éneklése alatt nem szabad ülni. Ismeretlen költő dicsérő éneke a VI. századból.

II. konták*

Tudva öntisztaságát a Szent Szűz,
bátran mondja Gábrrielnek:
„Dicső szavaid érthetetlenek lelkem előtt:
miképpen beszélhetsz ugyanis
természetfölötti foganást követő szülésről,
énekelve:
Alleluja, alleluja, alleluja!”

II. ikosz**

A megfoghatatlan értelmet megérteni akarván a Szűz,
így szólt a szolgálattevő angyalhoz: „miképp lehetséges,
mondd meg nekem, hogy én, a tiszta szűz, fiat szüljek?”
Amaz félve*** felelt neki így énekelve:

Üdvözlégy, beavatottja a titokzatos tervnek,
üdvözlégy, hittel kérők meghallgatása;
üdvözlégy, Krisztus csodáinak kezdete;
üdvözlégy, az ő hittitkainak kezdőpontja!

Üdvözlégy, mennyei lépcső, melyen alászállott az Isten;
üdvözlégy, híd, ki a földieket az égbe átvezeted;
üdvözlégy, csoda, melyről az angyalok sokat beszéltek;
üdvözlégy, gonosz szellemek vérző sebe, mely miatt azok sokat sírnak!

Üdvözlégy, ki a világosságot kifejezhetetlen módon szülted;
üdvözlégy, mert senkinek el nem mondtad, miként;
üdvözlégy, ki a bölcsék értelmét meghaladod;
üdvözlégy, ki a hívők értelmét fénysugarakkal árasztod el!

Üdvözlégy, Istennek szeplőtelen Jegyese!

* konták: kondakion (görög szó), jelentése: pálca, melyre a pergamen tekercseket csavarták. Rövid, változó egyházi ének.

** ikosz (görög szó), jelentése: ház. Rövid, változó egyházi ének.

*** istenfélelemmel

„József igaz ember volt” (Mt 1,19)

Tanúságot tesznek róla már az evangéliumok szent írói, de míg az evangélisták tiszteletére templomokat építettek a századok folyamán, Szent József jelentőségére, lelki nagyságára szinte senki sem figyelt föl.

Nevét csak 1792-ben vették fel a mindenszentek litániájába, pedig kevesen vannak, akiknek életszentségét a Szentírás ily szavakkal méltatja: „Igaz ember volt” (Mt 1,19). A késői századokban fedezték fel nagyságát annak az embernek, akire Isten egyszülött Fia nevelését bízta. 1663-ban lett Bajorország, majd 1870-ben az egész Egyház védőszentje.

IX. Piusz pápa egyetértésben a püspökökkel 1870. december 8-án Szent Józsefet ünnepélyesen az egész Egyház pártfogójává tette, ünnepét március 19-ét, elsőrendű rangra emelte.

XII. Piusz pápa bevezette Szent Józsefnek, a munkásnak tiszteletét és ünnepét május 1-jére tette.

XXIII. János pápa bevette Szent József nevét a szentmise szövegébe.

Lassanként egyre több könyv, tanulmány jelent meg Szent Józsefről, és a szentek között a Boldogságos Szűz Mária után említik nevét. Méltatták királyi származását, amit már Szent Máté is tanúsított, dicsérték, hogy mennyire kitűnt a hősiességben, és hogy haláláig szűz maradt.

A napjainkban szinte minden templomban látható szobrai idős Szent Józsefet ábrázolnak ősz hajjal, mint aki kenyere javát már elfogyasztotta, mire a gyermek Jézust a karjára vehette. Pedig József, akit a Szentírás igaznak mond, ereje teljében lévő ember volt. A rábízott család védelmében felvette a küzdelmet az étellel, az ellenséges környezettel. Az evangéliumok tanúsítják, hogy keze munkájával biztosította megélhetésüket. Erős emberként vitte Betlehembe a szent titkot hordozó Anyát és gondoskodott róla, amikor pedig az angyal szólította, egyszerűen vette a Gyermeket és Anyját és ezer veszélyen át elvitte őket Egyiptomba Heródes haragja elől. Menekültként, idegen földön is előteremtette a mindennapit. Méltó volt arra, hogy kortársai Jézus apjának tekintsék: „Nem Jézus ez, a József fia?” (Ján 6,42).

Neki jutott a kiváltság, hogy apjának szólította és tisztelte őt Jézus. Alázatából eredően elég tapintatos volt ahhoz, hogy mindvégig megőrizze Jézus és Mária titkát.

Baij Mária Cecilia, bencés apátnő írja 1736-ban isteni ihletésre: „Szent József földi életében sok és nagy bajt élt át, de mindenkor mély hitben, Isten iránti hűségben, Jézus és Mária iránti odaadó szeretetben

viselte azokat. Ezért remélhetjük, hogy ma minden ember, de leginkább a szorongatásban lévők hatalmas pártfogót láthatnak benne, aki könyörög értünk Isten trónja előtt.”

Agredai Mária, ferences előjárónőnek mondta a Szűzanya a XVII. században: „A világ gyermekeinek nincs tudomásuk szent jegyesem előjogairól, könyörgése hatalmáról Isten előtt és énelőttem. Mondom neked, hogy a mennyben ő az Úr egyik legbensőségesebb bizalmasa és sokat tehet az isteni igazságosság előtt a bűnösök büntetésének feltartóztatásáért. Fordulj hozzá minden bajodban és igyekezz terjeszteni tisztelétét! Szerzetestársaid mutassanak ebben jó példát! Amit jegyesem az égben kér, azt megadja itt a Földön a Magasságbeli. Az ő könyörgése különleges kegyelmeket eszközöl ki az emberek számára, ha nem válnak méltatlanná rá. Ezek az előjogok mély összefüggésben vannak a csodálatos szent ártatlanságával, tökéletességével és hősiességével. Emiatt hajlik le hozzánk Isten jósága.”

Szent József előjogairól írja Agredai Mária: „Dicsérjük Szent Józsefet, az emberek között a legboldogabbat! Megérdemli, hogy minden ember és nép ismerje és tisztelje. Nagy kegyelmekkel tüntette ki őt az Isten, amikor rábízta Jézus Krisztus és Édesanyja titkát, és hogy oly sok évig lehetett velük mint Urunk nevelőapja és mint a mennyi Királynő jegyese. Kinyilatkoztatást kaptam azokról az előjogokról, amelyeket a Magasságbeli adott Szent Józsefnek szentsége miatt:

1. Az ő közbenjárására elnyerjük a tisztaság erényét és legyőzzük tisztaság elleni kísértéseinket.

2. Általa hatalmas kegyelmi segítséget kapunk ahhoz, hogy elhagyjuk a bűn állapotát és visszakerüljünk Isten barátságába.

3. Közbenjárására elnyerjük a Boldogságos Szűz Mária kegyét, tiszteletre ébredünk iránta.

4. Általa megkapjuk a jó halál kegyelmét, halálunk óráján pedig oltszát a Sátán ellen.

5. A gonosz lelkek reszketnek, ha Szent József nevét hallják.

6. Általa visszakaphatjuk testi egészségünket és segítséget kapunk különféle bajainkban.

7. Közbenjárása elnyeri a családok részére, hogy áldott utódaik legyenek.”

„Én pedig szeretném a Szentegyház minden gyermekét arra kérni, hogy tiszteljék nagyon Szent Józsefet! Meg fogják tapasztalni magukban a kegyelmeket, ha méltó módon előkészülnek fogadásukra.”

Szent Gábrriel

A Szentlélek különleges küldötte. Előjogai egy sorba helyezik Szent Mihállyal. A Szentlélek fiainak, a papoknak és mindazoknak anyyala, akik a Szentlelket bensőségesen tisztelik vagy legalább vágyódnak arra, hogy jól szolgálhassanak Neki. Ő a vágyakozó ima patrónusa. A papoknak egy napon sem szabadna elmulasztaniuk, hogy segítségül hívják, elsősorban az igehirdetés előtt. Tiszteljük őt azok is, akiket súlyos lelki és testi szenvedés gyötör! Az Istenanya iránti bensőséges szerete-tért könyörög számunkra. Azoknak a lelkeknek, akik őt gyakran köszönik, visszaköszön haláluk óráján és elvezeti őket Királynőjéhez. Szent Gábrriel szépsége kedvesebb, közvetlenebb, szívhezszólóbb, nem olyan legyűgöző, mint szent Mihály fenségessége.

Egy alkalommal feszületem előtt térdeltem, amelyen nem láttam Krisztust, és Szűz Mária átadottságát és rettenetes fájdalmát szemléltem. Keservesen sirattam a Szűzanya szenvedését, amikor csodálatos illatot éreztem. Világos lett szobámban és Szent Gábrrielt pillantottam meg, aki nagy örömmel szólt: „Köszöntelek téged és szent könnyeidet!” Becsuktam szememet, mert elkápráztatott az „Úr angyalának” ragyogása. Amikor újból feltekintettem, Jézus szeplőtelen Édesanyját láttam magam előtt végtelen jóságában... Szent Gábrriel újból felém fordult és így szólt: „Együtt szenvedsz Szűz Máriával, de örvendezz is vele együtt! Még sohasem mondtad el a rózsafüzért az ő hét örömeinek tiszteletére. Tedd meg! Ez a rózsafüzér sok örömet szerez a mennyei Királynőnek. Vegyenek részt benne lelki barátaid is! Köszöntsd őket Jézus nevében és mondd meg nekik, hogy Királynőm nagyon szereti és mindenkor segíti őket, mert terjesztik tanításomat és az angyalok tanítását, és hogy ez leírhatatlan örömet jelent az angyalok Királynőjének...”

A harangszónál köszöntsük Szent Gábrrielt is! Mily öröme lehetett, amikor Máriától meghallotta a választ: „Íme az Úr szolgálóleánya!” – és mily mélyen meghajolhatott, amikor az Ige testté lett! Szent Gábrriel Jézus szent emberségének is őrangyala. Ő volt az első, aki a pásztoroknak Jézus születését hírül adta, és ő őrködött a Szent Család felett egyiptomi menekülésük alatt. Az Olajfák hegyén ő erősítette meg az Üdvözítőt, a negyedik stációnál ő támogatta a Szűzanyát és Jézus kereszthalálánál ő volt Jézus mellett. Ő a feltámadás és a mennybemenetel anyyala. Aki Szent Gábrrielt tiszteli, az erőt és vigasztalást kap halálában, mert ez az angyal volt jelen az Úr halálánál. A szent keresztől nevezett Magdolna (1868-1919) misztikus látomásaiból

Az Ő Sebei

Gobbi atya

„Ma mindannyian tekintetek Őrá, akit keresztülszúrtak! Szemléljétek ma Fiamat, Jézust, akinek Teste egyetlen véres sebbé vált!

– Az Ő Sebei, melyek nyitottak és véreznek, irántatok érzett szeretetének jelei. A ti megváltásotok díja. Az élet új tavaszának virágai.

– Az Ő Sebei az Isteni irgalmasság értékes ajándéka, ami meghozza mindannyiatoknak a feltámadás és a megmenekülés húsvéti örömét.

– Az Ő Sebeit borítsátok el szeretettel és csókokkal velem, a szenvedés fájdalmas Anyjával és a keresztrefeszítés vigasztalhatatlan Anyjával együtt! Közeledjetek gyermeki szeretettel Sebeihez és illessétek végtelen hálátok csókjával mindegyiket!

A töviskorona okozta nyílt Sebeket a fején; az ostorozás nyomán keletkezett repedéseket szeplőtelen Testén; keze és lába Sebeit, melyeket a szögek ütöttek rajta és a kínpadra feszítették.

Csókoljátok minden Sebét szeretetteljes hódolattal, hogy legalább részben jóvá tegyétek azok vétkét, akik elárulták, megtagadták, elhagyták, meggyalázták és keresztre feszítették Őt!

– Az Ő Sebei számotokra a biztos menedékhely, ahol védelmet nyertek a bűn és a gonoszság vihara ellen.

– Az Ő sebeiben biztos lakóhelyre, új házra lelték, amelyet a mennyei Atya épített számotokra. Az Istennel való közösség és az üdvösség új házát, a tisztaság és a szentség, a szeretet és az imádság, a bizalom és a reménység új házát.

– Az Ő Sebeiben rejtőztek el a világ és minden csábítása elől, a gonosz lélek és kísértései elől, hogy édes bensőségben éljetez isteni testvéretekkel, Jézussal, aki ma értetek lesz feláldozva.

– Az Ő Sebei az élő víz forrásává válnak, ami az örök életbe árad.

Mosakodjatok meg a kegyelem és az isteni irgalmasság forrásában, amely Fiam, Jézus nyílt és vérző sebeiből folyik, akit értetek feszítettek meg és aki értetek halt meg ma a kereszten.

Igy megtisztultok minden folttól, megszabadultok minden rabságból, megváltást nyertek minden bűntől, kiszabadultok a Sátán uralma alól és teljes közösségbe kerültök a mennyei Atyával. Megnyíltok a szeretetre és a jóságra, megvilágosodtok a kegyelem és a tisztaság által és megújultok az isteni irgalmasság forrásában.

Kedves fiaim, siessetek ma mindannyian a megfeszített Jézushoz és énvelem, a ti fájdalmas Anyátokkal együtt, csókoljátok meg szeretettel és elismeréssel Sebeit! Rejtőztek Sebei biztos menedékébe! Mosakodjatok meg az élő víz forrásában, amely immár szakadatlanul árad Fiam, Jézus nyitott és vérző Sebeiből.

Az egész küzdő, tisztuló és diadalmas Egyházzal együtt szálljon fel a Földről, a tisztítóhelyről és a Paradicsomból mélységes imádatunk és végtelen hálánk: Imádunk Téged, Krisztus, és áldunk Téged, mert szent kereszted által megváltottad a világot és szent Sebeid által meggyógyultunk!”

(1996. április 5.)

Hogy Szíve szeretetébe rejtjen

Baráti körben beszélgettünk a szenvedés értelméről és mikéntjéről, a Jézussal együtt vállalt szenvedés értékéről, a szenvedésben való állhatatosságról, ami könnyebb, ha Jézus Szent Sebeibe rejtőzünk.

Szent kezének és lábának Sebeibe, melyek kereszten függő Testének súlyát hordozták, melyeket a mi bűneink miatt, miattunk vertek átal. Fájdalmas, vérző Sebeibe, az élő eleven testbe ütött Sebekbe. Az életében kapott Sebekbe, melyek keserves kínszenvedés után halálát okozták. Életével fizetett értünk.

De miért ütöttek rajta halálában is sebet?

Mi a jelentősége a holt Krisztus Szívén ütött Sebnek? Miért említjük együtt az öt Szent Sebet, amikor a szívseb más, mint a többi? Ki mondhatná meg?

Még aznap elhangzott a váratlan válasz egy szentbeszédben.

„Az Úr Jézust durva, éles, súlyos és rideg vasszögekkel feszítették és szögezték keresztre.

A hideg és rideg vasszögek embereket jelentenek, az ő kegyetlenségüket, bűneiket, keménységüket.

A holt Krisztus Szívébe döfött lándzsa is embereket jelent: a jövő bűneit, amelyeket halála után követnek el.

Így képvisel minket, bűnös embereket a vas, és így nyitja meg Jézus ártatlan Vérének irgalmas folyamát. Jézus a teljes kiszolgáltatottságban így vonz magához, hogy Szíve szeretetébe rejtjen és a Szívéből csorduló víz tisztára mosson minket.”

A Megváltó anyja és nagylelkű társa

II. János Pál pápa „Redemptoris Mater” c. enciklikájából

„Menyegzőt tartottak a galileai Kánában, amelyen Jézus anyja is ott volt, Jézust is meghívták a menyegzőre tanítványaival együtt” (Jn 2,1-2)... Mária Jézus anyjaként van jelen a galileai Kánában és meghatározó módon járul hozzá a „csodajelek kezdetéhez”, melyek fiának messiási hatalmát kinyilatkoztatták. „Amikor fogytán volt a bor, Jézus anyja megjegyezte: »Nincs több boruk«. Jézus azt felelte: »Mit akarsz tőlem asszony? Még nem jött el az én óráim«” (Jn 2, 3-4)... Mária mégis a szolgálkhoz fordult, és azt mondta nekik: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” (Jn 2,5)... Ezt követően parancsolta meg Jézus a szolgálknak, hogy töltsék meg a korsókat vízzel. És a vízből bor lett, jobb, mint az előző, melyet a menyegzős lakomán a vendégeknek felszolgáltak.

Milyen mély egyetértés volt Jézus és édesanyja között! Hogyan fürkészhető ki az ő bensőséges lelki kapcsolatuk misztériuma? A történet önmagáért beszél... A János-féle szövegből kirajzolódik a kánai események ábrázolása során, hogy mit jelent az új anyaság lelki síkon, és nem csupán a test szerint, nevezetesen, hogy mit jelent Mária gondoskodása az emberekről, teljes feljük fordulása szükségük és gondjaik egész területén. A galileai Kánában csak egy meghatározott emberi szükségét látunk, amely látszólag kicsiny és csekély jelentőségű („Nincs több boruk”). De ennek szimbolikus jelentése van: az emberek segítségére sietni bajaikban ugyanaz, mint bevonni őket a messiási küldetés keretébe, és elvezetni Krisztus megváltói hatalmához. Tehát itt közvetítésről van szó: Mária odaáll fia és az emberek közé, azok nélkülözése, nyomora és fájdalma esetén. Közéjük áll, de nem idegenként, hanem anyai mivoltában, mivel tudatában van annak, hogy mint ilyen, fia elé tárhatja az emberek gondjait. Az ő közvetítése tehát közbenjárás jellegű: Mária „közbenjár” az emberekért. Ennél azonban többet is tesz: mint anya arra is törekszik, hogy fia messiási hatalmát, vagyis megváltó erejét kinyilvánítsa. Ez a megváltó erő a szükségben lévő emberek segítségére siet, hogy a gonosztól – mely különböző formákban és mértékben terheli életüket – megvédje őket.

Mária anyai feladatának másik lényeges eleme kifejezést nyer a szolgálkhoz intézett szavaiban: „Tegyetek meg mindent, amit csak mond!” Krisztus anyja az emberek előtt hirdeti fia akaratát, megmutatja milyen

feltételek szükségesek a Messiás hatalmának érvényesüléséhez. Mária közbenjárása és a szolgák engedelmessége hozta el Kánában Jézus számára „az ő óráját”. Kánában Mária megmutatta Jézusba vetett hitét. Az ő hite vezetett az első „csodajelhez”, és ez hozzájárult a tanítványok hitének ébresztéséhez is.

Szent János szövegéből nyilvánvaló, hogy itt anyai közvetítésről van szó. Ilyen értelemben szól a zsinat: Mária „anyánk a kegyelem rendjében”. Ez a kegyelem rendjében való anyaság az ő istenanyaságából következik. Amikor ugyanis az isteni gondviselés akaratából anyja és táplálója lett a Megváltónak, ugyanakkor „másokat messze felülmúló, nagylelkű társa és az Úr alázatos szolgálója” is lett, „engedelmségével, hitével, reményével és lángoló szeretetével egészen különleges módon közreműködött az Üdvözítő munkájában, hogy a lelkek természetfeletti élete helyreálljon” (Lumen gentium, 61).

János evangéliuma a kánai történetben Mária anyai gondoskodását a messiási tevékenység kezdeteként mutatja be. Ugyanakkor, ugyanez az evangélium, egy más helyen, bemutatja ezt az anyaságot a kegyelem üdvrendjének a csúcán is, vagyis Krisztus kereszthaláláldozatánál, ahol az ő húsvéti misztériuma kiteljesedik. János elbeszélése rövid és tömör: „Jézus keresztje alatt ott állt anyja, anyjának nővére, Mária, aki Kleofás felesége volt, és Mária Magdolna. Amikor Jézus látta, hogy ott áll anyja és szeretett tanítványa, így szólt anyjához: »Asszony, nézd, a fiad!« Aztán a tanítványhoz fordult: »Nézd, az anyád!« Attól az órától fogva házába fogadta a tanítvány” (Ján 19, 25-27).

Ebben a történetben... a gondoskodáson túl, sokkal többet jelent Krisztus keresztfán hozott végrendelete. Jézus új kapcsolatot teremt anya és fiú között, melynek teljes igazságát és természetét ünnepélyesen erősíti meg... Mária egyetemes, minden embert vállaló anyasága, a Megváltó húsvéti misztériumának végső kiteljesedéséből ered. Krisztus anyja, aki közvetlenül részese annak a misztériumnak, amely valamennyi embert összességében és egyénenként is magába zár: mindnyájuknak közös és személyenkénti édesanyja. A kereszt lábánál állt János, „a szeretett tanítvány”. De nem egyedül. A hagyományt követve, a zsinat nem habozik Máriát „Krisztus anyjának és az emberek anyjának” nevezni. És joggal, mert: „Ádám törzsökében minden üdvözítésre váró emberrel” kapcsolatban van, „ő valóban anyja Krisztus tagjainak... mert szeretetével közreműködött, hogy hívők szülessenek az Egyházban” (Lg 54,53).

Húsvét

„A világosság a sötétségben világít, de a sötétség nem fogta föl” (Jn 1,5). A visszautasítás fájalmát már a megtestesülés örömhíre is előrevetíti. A böjti időben mélyebben átélhetjük ezt az ellentétet, amikor „a világosság küzd a sötétséggel”. Ebben benne van Krisztus történelmi küzdelme a zsidósággal, az Ő szenvedése, de benne van Krisztus küzdelme azok lelkében, akiknek a világossághoz kellene jönniük, tehát a keresztségre készülők és a vezeklők lelkében.

A világosságnak látszólag alá kell merülnie, Krisztus meghal a kereszten. De mégis ugyanolyan hirtelen, ahogy karácsonykor az éj sötétjében felragyog a fény, úgy kél fel most a szomorú nagyhét után a feltámadás Napja, hogy örökké világítson. Ez a húsvét az ünnepek ünnepe! Az egyházi évnek kimagasló pontja. Hangos ujjongó örömet kelt szívünkben.

Krisztus saját erejéből támadt fel sírjából. Soha nem hallott, soha nem látott csoda ez! Megcáfolhatatlan bizonyítéka annak, hogy hatalma volt az életet odaadni és azt visszavenni, hogy Ő nem pusztán ember volt, hanem az emberré is vált Isten. Tehát igaz, amit tanított, igaz a hitünk, hogy megszabadultunk a bűn hatalmától. Innen a tiszta öröm, ami az Anyaszentegyházat és a hívő nép szívét átjárja. Mert örömeinkben nem csupán Krisztusnak halottaiból való feltámadását ünnepli a liturgia, hanem a szíveknek és a lelkeknek a feltámadását is egy új, egy jobb életre. „Hogy amint Krisztus az Atya dicsősége által föltámadt halálából, úgy mi is új életet éljünk” (Róm 6,4).

A húsvéti liturgiának lényege és tartalma, Krisztus dicsőséges feltámadása, és ezzel a bűn és a halál hatalmából való megváltásunk befejezése, tehát a mi feltámadásunk a kegyelem életére és egykor az örök boldogságra. Ez a fenséges eszménykép ott áll eleven valóságként az ősegyházban az újonnan megkeresztelkedettekben, akik a bazilikákban tartott istentiszteleteken fehér keresztelőruhájukban ékeskedtek és megtérésük első buzgósága a hívők közösségét a keresztény erényes életben megerősítette. A húsvéti szentmiséken keresztülcseng a zsolttáros szava: „Ez az a nap, amelyet az Úr adott nekünk, örüljünk és ujjongjunk!” (Zsolt 117). (Misszále)

Mária-kegyhelyek

Sümege

A Balatontól északra, Tapolca közelében, a Kisalföld és a Bakony határán van Sümege városa, amelynek ferences temploma a Dunántúlnak egyik legkedveltebb búcsújáró helye. A sümegei vár alatt meghúzódó ferences templomot és kolostort Széchenyi György veszprémi püspök építtette a XVII. század közepén. A templom főoltárán van az ugyancsak XVII. századbéli Fájdalmas Anya kegyeszobor, ölében a halott Krisztussal. A sümegei kegytemplomot az évszázadok során számos elemi csapás érte – 1911-ben például tűz martaléka lett a kegyoltár is, még az ezüst gyertyatartók is megolvadtak – a kegyeszobor azonban máig minden vészt sértetlenül élt át.

A sümegei zarándoklatokat egy 1699. évi csodálatos gyógyulás indította el. Berghoffer Mária bécsi asszony évek óta súlyos betegségben szenvedett, keresztcsontja elszuvasodott, emiatt nem tudott járni, nagy fájdalmai voltak, bénán feküdt. Egy alkalommal csodás álmot látott: a Fiát ölében tartó Fájdalmas Anya szobra jelent meg neki. Bizonyos volt abban, hogyha ez előtt a szobor előtt imádkozna, visszanyerné egészségét. Kereste a szobrot Bécsben és környékén, de hasztalan. Ekkor ismét megjelent álmában a szobor és arra utasította, hogy Magyarországon keresse. Elvitette magát Óvárra, Győrbe, Pápára, de a szobrot nem találta. Harmadik álomlátásában maga a Szűzanya szólt hozzá: „Menj el leányom Sümege! Ott megtalálod és meggyógyulsz!” 1699. február 4-én ért Sümege, és itt a ferencesek templomában fölismerte az álmában látott szobrot. Buzgón imádkozott a szobor előtt, amely akkor még a Szent István mellékoltár fölött volt. Február 6-án misét mondtak ennél az oltárnál a beteg asszonyért, majd ő megérintette a szobrot, és akkor teljesen meggyógyult. A csodálatos gyógyulásnak a hívek közössége is tanúja volt. A kegyeszobor akkor kapta a Betegek Orvosa nevet. Ezt követően indultak el a zarándoklatok a Fájdalmas Szűzanya sümegei szobrához, és a csodás gyógyulások egymást követték: még abban az esztendőben hét csoda történt.

A sümegi csodás gyógyulásokról már 1703-ban kiadtak egy kis füzetet „Betegek gyógyítója” címen. Az azóta eltelt közel háromszáz év alatt számos – a sümegi Szűzanyának tulajdonított – csodát jegyeztek föl: vakok, bénák, szívbajosok, süketek és más betegségben szenvedők gyógyultak meg, Mária sok-sok bajban lévő ember imádságát hallgatta meg. A sümegi Fájdalmas Szűzanya azonban nemcsak a testnek, hanem a léleknek is orvosa: sok más vallású, Máriát nem tisztelő ember tért itt katolikus hitre. Berghoffer Mária lutheránus inasa és kocsisa - akik őt Bécsből Sümege hozták - a csoda láttára lettek katolikussá.

A kegyszobrot Acsády Ignác veszprémi püspök 1743-ban a főoltárra helyeztette, ahol ma is tisztelhetjük Szent István és Szent László király szobra között. A legjelentősebb csodákat és imameghallgatásokat a templom falképei mutatják be (Kontuly Béla alkotásai) Berghoffer Mária „alapító” csodájától kezdve annak a családnak csodálatos megmeneküléséig, amelyet egy Budapest ostroma alatt összeomlott ház maga alá temetett 1945-ben.

A kegytemplom számos búcsúnapja – az első csoda évfordulója (február 6.), nagyböjt péntekjei, Páduai Szent Antal ünnepe (június 13.), a Jézus Szíve ünnepét követő vasárnap, Sarlós Boldogasszony (július 2.), porciunkula ünnepe (augusztus 2.), Nagyboldogasszony (augusztus 15.), Mária nevenapja (szeptember 12.), Fájdalmas Szűzanya (szeptember 15.), Árpádházi Szent Erzsébet napja (november 19.) – közül a legfontosabbak a Jézus Szíve ünnepét követő vasárnap és Szűz Mária neve napja, ezeken a napokon Szentséges körmenetet is tartanak a város utcáin.

Zarándokoljunk mi is a sümegi Szűzanyához, kérjük segítségét testi, lelki bajainkban, imádkozzunk Hozzá hazánkért, magyar nemzetünkért, kérjük közbenjárását a beteg, romlott világot!
K.D.

Keservesen siratja Mária Fiát,
Midőn látja halálra menni magzatát,
Csordul könnye Máriának,
Szíve szakad Szűzanyának
Nagy bánatjában.
Nincsen helye bús szívének,
Nyugodalma sincs lelkének
Nehéz kínjában.

Senki sincsen sorsosa nagy fájdalmának,
Nincs segítő orvosa nehéz kínjának.
Szűz Mária elfáradott,
Egész teste elbágyadott
Nagy bánatjában.
Piros színe elhervadott,
Áldott Anya ellankadott
A nagy sírásban.

Bozóki: Énekeskönyv, 1797

Akita

Istennek Szent Anyja az egész világnak szóló fontos üzenetet bízott Agnes Sasagawa nővére Japánban, ahol a lakosságnak csak 0,3 %-a katolikus. A hely, amelyet meglátogatott, az Oltáriszentség imáadására alakult közösség háza, így nem meglepő, hogy az üzeneteket bevezető események a tabernákulumnál kezdődtek.

A misztikus események hitünk fontos titkát, Urunknak az Oltáriszentségben lévő valóságos jelenlétét hangsúlyozzák. Az angyalok létezése és Istent imádó aktív szerepe is újból és újból előtérbe kerül.

Az akitai események kiemelik Isten Szent Anyjának társmegváltó szerepét. A történet középpontja a szerzetesközösségben lévő síró Szűzanya szobor. Szűz Máriának, mint a Megváltó Társának, Közbenjárónak és Szószólónak üzenete többféleképpen jut kifejezésre a szobor által:

1. A szobor a „Minden népek Asszonya” kegyképeinek mintájára készült, ahogy a Szent Szűz Amszterdamban megjelent és ahol az ötödik Mária dogma kihirdetését kérte.

2. A szobor jobb keze kereszt alakú, erősen vérző sebet viselt.

3. A szobor izzadt és vért könnyezett. Az izzadás és a vér az Úr szenvedésének jele. Krisztus Anyja mint a Megváltó Társa részt vesz Fia szenvedésében. „Ha következtetést akarunk levonni az akitai Istenanya szobrának vére hullatásából, arra kell gondolnunk, hogy társmegváltói küldetése nem fejeződött be, hanem ma is folyamatban van” – mondta Jacques atya, a nővérek elöljárója.

Ezenkívül minden ember is magára veszi a társmegváltás szerepét, aki Szent Pálhoz hasonlóan egyesül Krisztus szenvedésével: „...testemben kiegészítem azt, ami még hiányzik Krisztus szenvedéséből, Testének az Egyháznak javára” (Kolossz 1,24).

A Szent Szűz üzenetei

Az Oltáriszentség Szolgálóleányai közösségében történt Akitában 1973. június 12-én, hogy Agnes Sasagawa nővér kinyitotta szentségimáadásra a tabernákulum ajtaját. Ragyogó fény áradt ki belőle és betöltötte az egész kápolnát. Imádattal borult arca a földön és ott maradt, amíg a fény el nem tűnt. Ez az esemény két nap múlva megismétlődött azzal a különbséggel, hogy az aranyos sugarakat lángnyelvek vették körül, mintha kigyulladt volna a tabernákulum. Június 28-án a kápol-

nában imádkozva erős fájdalom járta át Ágnes nővér bal kezét, majd kereszt alakú karcolást vett észre tenyerén. Szentségimádás alatt látta, amint „hirtelen ragyogó fény áradt ki az Oltáriszentségből. Mint már előzőleg is, köd vagy füst gomolygott az oltár és a fény körül, majd angyalokhoz hasonló lények sokasága jelent meg és az Oltáriszentséget imádvá körülvették az oltárt... A Szentostya olyan ragyogó volt, hogy nem tudtam rátekinteni. Becsuktam szememet és imádatlalt arcra borultam...” Június 29-én, Jézus Szentséges Szívének ünnepén a szentségimádás alatt angyal jelent meg és megtanította Ágnes nővért a fatimái imádságra. Majd elimádkozta Ito püspök imádságát, melyet a nővérek számára írt:

„Jézusom, a Te Szentséges Szíved valóságosan jelen vagy az Oltáriszentségben. Felajánlom Neked testemet és lelkemet, hogy teljesen eggyé váljon Szíveddel, amely minden pillanatban fel lesz áldozva a világ oltárain, és amely megdicsőíti az Atyát és könyörög országának eljöveteleért. Kérlek, fogadd el alázatos felajánlásomat! Akaratod szerint végy igénybe engem a lelkek megmentésére!

Istennek Szent Anyja, ne engedd, hogy elszakadjak isteni Fiadtól! Kérlek, oltalmaz és védj mint saját gyermekedet! Amen.”

A Szent Szűz kérésére az angyal tette hozzá a „valóságosan” szót az imához.

Július 6-án, első pénteken az angyal ismét megjelent a szentségimádás alatt és együtt imádkozta Ágnes nővérral a rózsafüzért. A nővér újból erős fájdalmat érzett bal kezén, és most már bőségesen vérzett a kereszt alakú seb. Fájdalmi miatt aludni sem tudott. Hajnali háromkor hangot hallott: „Ne félj! Buzgón imádkozz nemcsak saját bűneid, hanem minden ember bűneinek jóvátételére! A világ ma megsebzti Urunk Szentséges Szívét hálátlanságával és megbántásaival. A Szűzanya sebei mélyebbek és fájdalmasabbak a tiednél, jöjj, imádkozzunk együtt a kápolnában!” Majd később megmondta a hang: „Én vagyok az, aki veled vagyok és vigyázok rád”. A kápolnába érve „úgy éreztem, hogy a »Minden népek Asszonyának« fából faragott szobra megelevenedik és szól hozzám”. Ragyogó fény vette körül. Ágnes nővér arcra borulva hallgatta a Szűzanya üzenetét:

„Leányom, novíciám! Te engedelmes voltál, amikor mindent elhagytál, hogy kövess engem. Ugye fájdalmas füled betegsége, de süket séged meggyógyul, bízatsz benne. Légy türelmes! Fájdalmat okoz kezed sebe, de szenvedéssel jóvátételt adhatsz az emberek bűneiert... Továbbra is sokat imádkozz, ... nagyon sokat!... Számolj be előljáródnak mindarról, ami ma veled történt és engedelmeskedj neki!”...

1973. július 7-én kora reggel Ágnes nővér a kápolnában látta, hogy a Szűzanya szobrának jobb kezén lévő kereszt alakú sebéből vér csordul. Félelemteljes tisztelettel gondolt vissza az éjszaka hallott szavakra, hiszen már két napja nem tudott aludni fájdalom miatt. Őrangyala hangját hallotta ekkor: „Szenvedésed ma véget ér. Gondosan véd szívedbe Szűz Mária vérehullatását! Igen mély értelme van! Nemes vérént ontotta, hogy általa megtérésedért, a békéért könyörögjön és jóvátételt adjon a sok hálátlanságért és megbántásért, ami az Urat éri. A Szentséges Szív iránti tiszteletből tiszteld a Szűzanya szent vérént!”

A második üzenetet ugyanabban az évben augusztus 3-án, első pénteken kapta. Ismét hallotta a szobor felől a hangot:

„Leányom, novíciám! Te szereted az Urat és felajánlottad Neki magadat. Ha azonban igazán szeretsz engem, hallgass meg! ... add tovább feleltesednek! Nagyon sokan vannak, akik megbántják az Urat. Olyan embereket keresek, akik megvigasztalják Őt, hogy megenyhüljön a mennyei Atya haragja... Te, aki fenntartás nélkül az Úrhoz akarsz tartozni, hogy a Vőlegény méltó jegyese légy, annak tudatában tedd le fogadalmadat, hogy három szög fog a keresztre feszíteni téged: a szegénység, a tisztaság és az engedelmesség. E három közül az engedelmesség az első...”

1973. szeptember 29-én és október 2-án Ágnes nővér a kápolnában nyolc angyalt látott, amint az Oltáriszentséget imádvá a tabernákulum előtt térdeltek félkörben. A szentáldozásnál látta, hogy közösségük minden tagját saját őrangyala kíséri a szentáldozáshoz.

A harmadik és utolsó üzenet 1973. október 13-án érkezett:

„Szeretett leányom! Hallgasd meg, amit mondok és közöld felette-seiddel! Ahogy már mondtam neked, ha az emberek meg nem térnek, a mennyei Atya büntetést küld az egész emberiségnek. Sokkal rosszabb lesz a vízözönnél, olyan büntetés lesz, amilyen még nem fordult elő... Tűz fog aláhullani, és abban a büntetésben sok ember meghal... Akik életben maradnak, irigyelni fogják a holtakat. A rózsafüzér és az a jel lesz akkor egyetlen fegyveretek, amelyet a Fiú adott nektek. Ezért imádkozzátok éjjel-nappal a rózsafüzért!... Az ördög különösen azok ellen támad, akik Istennek szentelték magukat és így sok lélek fog elveszni... és ez az én fájdalom, az én igen nagy fájdalom... Ha meg nem térnek, hamarosan már nem lesz bűnbocsánat sem...”

1975. január 4-én, amikor először sírt a „Minden népek Asszonyának” szobra, Ágnes nővérhez így szólt őrangyala: „Ne csodálkozz a Szűzanya könnyein! Azért sír, mert azt szeretné, ha a lehető legtöbben

megtérnének... A Szent Szűz örül, hogy Japánt felajánlották Szeplőtelen Szívének, mert szereti Japánt... Az Úr tetszésére van az ima: »Add meg, Uram, Szűz Mária közbenjárása által Japán megtérését!«»

1981. szeptember 29-én a szentségimádás alatt Ágnes nővér őrangyala Bibliát nyújtott feléje, mely a Teremtés könyvének 3,15 versénél volt nyitva. Az angyal megmagyarázta: e sorokban elolvashatod a Szűzanya szobra 101 könnyhullatásának értelmezését. A két egyes azt jelenti, hogy a bűn egy asszony által jött a világba és egy asszony által jött a megmenekülés is. A két egyes között lévő nulla az Örökkévaló Istent jelképezi (akinek nincs kezdete és vége). Az első egyes Évára, a második Szűz Máriára utal. (Pater Yasuda, Ágnes nővér lelkiatyja megmagyarázta, hogy a Teremtés könyvének ezt a részét ősevangéliumnak nevezik és úgy tekintik, mint a Megváltó elküldésének ígértét. A Bibliában ez a rész utal először Szűz Mária szeplőtelen fogantatására, arra az Asszonyra, aki sohasem került a Sátán hatalmába.)

1982. március 25-én és május 1-jén angyalhoz hasonló lény szólt Sasagawa nővérhez:... „Annak közbenjárására, aki a Szeplőtelen Szüzesség, ismét visszakapod hallásodat. Annak színe előtt, aki valóban és igazán jelen van az Oltáriszentségben, most tökéletesen meggyógyulsz...” És május 30-án, pünkösöd napján szentségimádás alatt megtörtént a gyógyulás csodája.

Ez volt az utolsó jel, amit Agnes Sasagawa kapott. Azóta a hit útját járva kell az üzeneteket megélnie. Rheumás fájdalmai állandóan ágyhoz kötik, de mosolya mély belső békét áraszt.

Az akitai Istenanya tisztelete

Johannes Shoojiroo Ito, Japán Niigata egyházmegyéjének püspöke 1984. április 22-én nyilatkozatot tett közzé, melyben tanúságot tett az akitai „Minden népek Asszonya” szoborral történt események mellett és engedélyt adott az „akitai Istenanya” nyilvános tiszteletére.

Az akitai események 1973-ban kezdődtek és immár tizenegy éve tartanak. 1975-ben a Hittani Kongregációban Rómában közölték velem, hogy ezeknek az eseményeknek megítélése a megyéspüspök jogkörébe tartozik.

Tokió érseke négy év alatt két vizsgálóbizottságot hívott össze.

Múlt évben a Kongregáció további kivizsgálást kért.

A csodálatos események közé tartozik, hogy a »Minden népek Asszonya« szobrának jobb kezéből véres izzadmány folyt oly bőségesen, hogy le kellett törölni. A szobor ezenkívül igen kellemes illatot árasztott.

A szobor szeméből vízszerű folyadék csorgott emberi könnyekhez hasonlóan. Ez a jelenség 1975. január 4-én, a szentév elején kezdődött és 1981. szeptember 15-ig a Fájdalmas Szűzanya ünnepéig tartott. Összesen 101 alkalommal fordult elő. Négy alkalommal magam is láttam, megkóstoltam és éreztem, hogy az emberi könnyekhez hasonlóan sós az íze. Az Akitai Orvostudományi Egyetem professzora megvizsgálta a faszobor szeméből származó folyadékot és megállapította, hogy emberi könny.

Felmerül a kérdés, miképpen lehetséges mindez? Valószínűtlennek tűnik számomra, hogy emberi befolyás hatására történt. Sokkal inkább gondolok emberi képességet felülmúló erőre.

A jelenségek magyarázatára három lehetőség nyílik:

1. Valamely rendkívüli emberi képesség idézi elő.
2. Az ördög műve.
3. Természetfeletti eredetű.

A rendkívüli képesség jelenlétét nem tudom kimutatni, mivel az Ol-társiszség Szolgálóleányai közösségébe tartozó Sasagawa nővér, aki az eseményekkel kapcsolatban áll, nincs tudatában ilyen képességnek és ezért nem is tudja gyakorolni. A jelenségek az ő távollétében is felléptek.

Ha az ördög műve lenne, rossz gyümölcsöket teremne.

Ezzel ellentétben csupa jó gyümölcsről számolhatunk be. A könnyek látványa sok szívet megindított. Megtérések, testi-lelki gyógyulások történtek.

Egy agydaganatos megbetegedésben szenvedő koreai asszonynak megjelent az akitai Szent Szűz és megígérte, hogy hamarosan meggyógyul. A Szöulban készült, gyógyulását igazoló röntgenfelvételt orvosi és egyházi igazolásokkal ellátva Kiocseng érseke küldte el Rómába. Magam is beszéltem a meggyógyult asszonnyal, aki elzarándokolt Akitába, hogy a Szent Szűz szobra előtt adjon hálát Istennek gyógyulásáért.

Sasagawa nővér is hirtelen gyógyult meg sükettségéből. Még aznap felhívott telefonon és úgy tudtam vele beszélni, mint bárkivel. A gyógyulásról orvosi bizonyítványt szereztem. A nővért több mint tíz éve ismerem, gyakran találkoztam vele. Mindig őszinte, természetes benyomást keltett bennem.

Mindez nem az ördög tevékenységére utal.

Ezek szerint feltételezhető, hogy a jelenségek természetfeletti eredetűek.

Az üzenet tartalma nem áll ellentétben a katolikus hittel. A mai világ szelleme sok tekintetben olyan, hogy rászolgál e figyelmeztetésekre.

Mint a Niigata egyházmegye püspöke a következőket állapítottam meg:

1. Nem állítható, hogy az akitai Szűzanya szobrával kapcsolatos jelenségeknek nincs természetfeletti eredete. Semmi olyan nem található az üzenetekben, ami a hit vagy az erkölcs ellen szólna.

2. A római Szentszék végleges döntéséig a Niigata egyházmegyében mindenki számára megvan engedve, hogy tiszteletét kifejezze az akitai Istenanya iránt (tehát nincs megtiltva).

A katolikus katekizmus tanítása, hogy Isten akarata szerint megengedett dolog a szentek és az angyalok tisztelete, mert ők különleges kegyelmekben és dicsőségben részesültek. Tiszteletük által Istent tiszteljük és hálaunkat fejezzük ki iránta. A szentek között különösen a Boldogságos Szűz Máriát illeti tisztelet. Ő a Megváltó Anyja és a mi Anyánk is, és a szenteknél és angyaloknál sokkal jobban el van telve isteni kegyelemmel. Mint Édesanyánk, ő mindannyiunk közbenjárója is.

Az elmúlt években nagyon felkeltette figyelmemet az Oltáriszentség Szolgálóleányai közösségében történt csodálatos eseménysorozat. Úgy gondolom ezeket az újságcikkekből és a televízió helyszíni közvetítéseiből mindenki ismeri.

1976-ban az akkor megalakult első vizsgáló bizottság tagja voltam és hivatalos zárandoklatot tettem az említett nővérekhez. A bizottság jelentése nem ismerte el, hogy természetfeletti megnyilatkozásról van szó.

Azóta egyetlen alkalommal sem nyilvánítottam hivatalos véleményt az eseményekkel kapcsolatban. Mivel ez az Egyház fontos ügye, nem lehet könnyelmű és felszínes nyilatkozatot tenni.

Most azonban, hogy feladom püspöki hivatalomat, és mivel olyan személy vagyok, aki ezzel az ügygel szoros kapcsolatba kerültem, úgy vélem, nem viselhetem továbbra is annak felelősségét, hogy hallgatók.

Az akitai síró szobor

A nemzetközi Mária-kongresszuson

René Laurentin atya, a neves mariológus évekig foglalkozott a Japánban, Akita városában történt csodálatos eseményekkel. Gondosan megvizsgálta, mennyiben lehet ezeket a jelenségeket természetfelettinak tekinteni. Az 1992-ben Akitában megtartott nemzetközi Mária kongresszuson előadást tartott méltatva a történeteket és azok mélyebb jelentőségét. Beszámolt arról, hogy Johannes Shoojiroo Ito püspök milyen bátran tisztázta a kérdést a látszólag legyőzhetetlen nehézségekkel szemben.

Elmondta, hogy hosszú időszakot zárt le Ito püspök pozitív nyilatkozata, melyet az akitai eseményekkel kapcsolatban adott 1984. április 22-én, mivel a Boldogságos Szűz Máriának Belgiumban, Beauraing-ben és Banneux-ben történt jelenései után eltelt ötven év alatt egyetlen jelenést sem méltatott elismerésre az Egyház. Mintha Isten nem adta volna ezen a területen hatalmának jelét azóta. Ha mégis úgy tűnt, hogy szólni kíván az emberekhez, akkor a vizsgálóbizottságok óvatosságból úgy nyilatkoztak, hogy a természetfelettinak vélt jel nem ismerhető fel világosan és úgy értékelték, hogy a csodának tartott esemény az érintett személy szubjektív képzelőerejéből származik.

Ez a racionális beállítottság egy az Egyházban mindenkor létező dimenziót nyesett meg, figyelmen kívül hagyva, hogy a természetfeletti Isten egyszersmind atyai közelségben van hozzánk. Nem hagy fel azzal, hogy szóljon az emberek szívéhez, mégpedig érthető módon Ábrahámától kezdve a prófétákon keresztül, majd két évezreden át Egyházához.

A jelenések és csodák folyamata sohasem maradt abba.

Megnyilvánult a választott nép előtt, majd Isten Fiaának, Jézus Krisztusnak eljövételében és az Egyházban napjainkig Lourdes-ban, Fatimában, Medugorjében és sok más helyen.

Bár az Egyház óvatossága helyénvaló az emberi fantáziával és képzelőerővel szemben, a tény az, hogy nem az óvatosság, hanem a racionalizmus szelleme volt, ami fél évszázadon keresztül (1933-1984) meggátolta a jelek elfogadását, amíg Ito püspök próféta módjára át nem szakította a gátat, mert ő

- bátran véghezvitte,

- okosan, türelmesen és következetesen végezte vizsgálatát,

bár Japánban és Rómában is sok ellenállásba ütközött.

A japán bizottság, amelyet Róma kért fel arra, hogy folyamodjon jóváhagyásukért, a vizsgálatot röviden lezárta a következő formulá-

val: Non constat supernaturalitas – a természetfelettség nem állapítható meg.

Ez a formula annyit jelent: Nem bizonyos, hogy természetfeletti (a megnyilvánulás), de nem jelenti azt, hogy ki van zárva a természetfeletti jelleg.

Mivel azonban a megfogalmazás negatív, a sajtó és a közvélemény is azt a következtetést vonja le belőle, hogy „a szóban forgó eseményben semmi természetfeletti sincs, hiszen maga az Egyház is visszautasítja vagy elítéli, mert jelentéktelen az ügy”.

Ezt a kétértelmű végkövetkeztetést sajnos olyan esetekben is alkalmazták, amikor pedig kimutatható a természetfelettinak bőséges gyümölcse.

Meglepő volt az indoklás alapjául szolgáló érv is t.i., hogy az akitai jelenségek, de mindenekelőtt a szobor vérzése, izzadása és könnyezése nem rendkívüli, mert természetes módon megmagyarázható. A bizottság szerint ezeket a megnyilvánulásokat Ágnes nővérnek a levegőn keresztül, akaratával kellett volna az Istenanya szobrára átvinnie. Elcsodálkozhatunk azon, hogy ebben az esetben újból azt az érvet alkalmazták, amelyet (a szentté avatási eljárásokban, ahol valóban szigorúan vesznek mindent) a szakemberek nemzetközi bizottsága mint nem kielégítő magyarázatot régen elvet.

Ito püspök nem hagyta magát sem az egyhangú ítélet által, sem Rómának 1981-ben, majd 1983-ban nyilvánított elővigyázatos fenntartásai által megfélemlíteni.

Türelmesen és tárgyilagosan vizsgált meg mindent.

1981-ben és 1983-ban tudományos vizsgálatokat végeztetett.

Az eredmény megerősítette benne a meggyőződést, hogy szakszerűen kizárható a természetes vagy az ördögi befolyás lehetősége. Íme 1984. április 22-én leírt végkövetkeztetése:

„A vizsgálatok alapján tagadhatatlan azoknak a megmagyarázhatatlan jelenségeknek természetfeletti jellege, melyek Akitában, az Oltári-szentség Szolgálóleányainak házában az Istenanya szobrán mutatkoztak.”

Ezzel Ito püspök rést ütött azon a falon, amely ötven éve útját állta a jelenések elismerésének.

Hamarosan követte őt P.B. Ricardo püspök 1987-ben a betániai jelenések elismerésével, majd később mások is.

Hála és tisztelet illeti őket, – mondta Laurentin atya előadásában.

A mindenkor segítő Istenanya, Szűz Mária

A XIV. században egy ismeretlen festő megfestette Kréta szigetén a bizánci ősi Hodegetria (úti vezető) Istenanya ikon mintájára a Fájdalmas Anya képét.

A XV. században ezt a csodatevőnek tisztelt képet (sok gyógyulás történt előtte) – a török támadástól félve – egy kereskedő titokban Itáliába vitte. Az átkelésnél erős viharba került hajójuk. A matrózok térdre borultak a kép előtt, esdekelve fordultak a Szűzanyához, és imájukra lecsendesült a vihar.

A kereskedő Rómában szállt meg. Hamarosan súlyosan megbetegedett és titkát rábízta szállásadójára azzal a kéréssel, hogy a képet sürgősen állíttassa fel nyilvános tiszteletre valamelyik templomban. A római embert felesége lebeszélte szándékáról. Hatástalan maradt az Istenanya háromszori figyelmeztetése is, amikor mint „a mindenkor segítő Szűz Mária” jelent meg. A férj halála után kislányuknak jelent meg, és újból kérte, hogy képét vigyék el egy templomba. Egyik szomszédasszony, aki gúnyolódott rajtuk és ajánlkozott, hogy ő majd elégeti a képet, ezután súlyosan megbetegedett, de az ikon érintése után azonnal meggyógyult. Az özvegy ekkor felismerte tévedését és átvitte a képet az ágostonrendi remetékhez Szent Máté evangélista templomába (a Santa Maria Maggiore közelében), ahogy az Istenanya a kislányának megmondta.

1499-ben a kegykép az Esquilinuson lévő Szent Máté templom főoltárára került. Az átvitelnél egy béna ember meggyógyult. A kapu fölé kiírták: „A mindenkor segítő Istenanya, Szűz Mária”. Ezen a címen tisztelték a XV. század vége óta mind a mai napig a kegyképet.

Amikor 1798-ban a franciák elfoglalták Rómát, az az Egyházi Állammal együtt köztársasággá lett.

I. Napóleon 1803-ban parancsot adott útépités miatt a templom lebontására. A képet megmentették, de megfélemeztek róla, mert Frater Orsetti elrejtette a Santa Maria kolostorkápolnában (a clausurában). 1840-ben Frater Orsetti megmutatta a képet Michael Marchi ministránsnak, akit a kép történetébe is beavatott. 1861-ben F. Blosi jezsuita atya prédikált Szűz Mária római kegyképeiről és kérte, hogy keressék meg a „mindenkor segítő Szűz Mária” ikonját. Michael Marchinak, aki közben belépett a redemptoristákhoz, ekkor jutott eszébe a ministráns korában látott festmény.

A redemptoristák generálisa az újjáépített rendi templom részére kérte az ikont. IX Piusz pápa gondoskodott róla, hogy az ikon a redemptoristák Szent Alfonz tiszteletére szentelt új templomába kerüljön. Ünnepélyes átvitelekor 1866. április 26-án két gyermek csodálatosan meggyógyult. Május 5-én a pápa is elment, hogy megszemlélje a képet és hogy előtte imádkozzék. Ez alkalommal mondta a rendi generálisnak az ismertté vált szavakat:

„Mily szép ez a festmény! Kérem, gondoskodjék arról, hogy a mindenkor segítő Szent Szűz képét mindenütt megismerjék!” 1867-ben ünnepélyesen megkoronázták a képet.

1866 óta gyors ütemben terjedt a kegykép tisztelete és az ájtatosság a redemptoristák segítségével, akik mint a Megváltó misszionáriusai küldetésüket látták benne.

A képen négy alak látható: Istennek Szent Anyja, a Megváltó, Jézus Krisztus, és két arkangyal, Mihály és Gábiel. Nevük monogramja is látható a fejük felett. E négy személy között megrázó jelenetek játszódnak le. A kép a megváltás drámáját ábrázolja.

A magasztos mennyei Királynő fátylán, akit bizánci császárnőként ábrázolt a festő, nyolc ágú csillag ragyog. Isten jelenlétének jelképe. Felénk fordítja irgalmas tekintetét. A második alak Jézus Krisztus. Bár még kisgyermek, királyi fenségességgel viselkedik. A „pillanatfelvételt” mozgalmas képet tár elénk. Hirtelen mozdulatával mintha segítséget keresne Édesanyjánál és kezébe kapaszkodik. Két lábát keresztbe teszi és ezért leesik egyik szandálja. De vajon mitől ijedt meg? Nyugodtan pihen Édesanyja ölében, amikor a komor jövő látomása tárul eléje. Megpillantja Szent Mihály arkangyalt a kízóeszközökkel, a lándzsával és az ecetbe mártott szivaccsal. Jézus félelemmel eltelve fordul el a szenvedés hirdetőjétől és balra fordítja fejét. Ott azonban egy másik arkangyalt, Szent Gábielt látja a még borzasztóbb kízóeszközökkel, a kereszttel és a szögekkel. A gyermek ösztönös mozdulatával Anyjánál keres oltalmat, aki tud Fia eljövendő szenvedéséről és Vele együtt szenved.

*

„Isten Szűz Máriát kicstárnokává, kegyelmeinek gondnokává és kiosztójává tette, és így összes kegyelmei és adományai Szűz Mária kezén mennek át.”

Szent Bernát

A r ó z s a f ü z é r

Ötven éves a rózsafüzér keresztjes hadjárat

Mily nagy érték a Boldogságos Szűz Mária iránt érzett bizalom! Számon tart minket, gyermekeit és gondoskodik rólunk. Az élet kilátástalannak és reménytelennek tűnő pillanataiban is fel tudja lobbanítani lelkünkben a reménység lángját. Avatott kézzel sodorja, egyengeti életünk fonalát. Kibontja a csomókat és máról-holnapra új fordulatot, új reménységet ad életünknek. Szavának gyengéd érintése drótkerítésekben keresztül is bejut a hadifogoly táborba.

A kezdetét tekintve Pater Petrus Pavlicek történetét is egynek tekinthetnénk a Szűzanya számtalan csodálatos története közül, ha folytatása nem lenne még csodálatosabb. A fatimai üzenet – amit a francia hadifogságban olvasott először – mélyen bevésődött P. Petrus szívébe. Szerette volna azonnal mindenkinek a lelkére kötni: „Ne bántsák meg többé az Urat, akit már túlságosan megbántottak!”

Szabadulása után 1945-ben nem térhetett vissza a prágai ferencesekhez és ezért a bécsi rendházba kérte föl vételét. Onnan hamarosan népmisziókba küldték, és ő szívében a fatimai üzenettel sorra felkereste a plébániákat. Nem hagyta nyugodni a gondolat, tovább kell adni, meg kell valósítani a Szűzanya kérését!

1946-ban sikerült eljutnia Mariazellbe, ami nem volt egyszerű feladat a zónahatárokon át. A kegyoltár előtt térdepelve adott hálát hazatéréseért és mély aggodalommal imádkozott a háború sújtotta és négy részre osztott Ausztriáért. Akkor hangot hallott szívében: „Tegyétek meg, amit kérek, és béke lesz!”

Kolostorába visszatérve, majd lelkipásztori útjain még fél éven át érlelte lelkében a tervet és kereste a módot, miképpen tegyen eleget a kérésnek. Mindenkit a rózsafüzér imádkozására buzdított. Egyénisége hatással volt az emberekre. P. Petrus különösen azokkal a férfiakkal talált jó kapcsolatot, akik hozzá hasonlóan a háborúból tértek haza. Előfordult, hogy igen különös körülmények között, istállóban, borpincében, a mezőn vagy az utcán gyóntak meg nála azok, akikkel elbeszélgetett.

Lassanként világossá vált előtte, hogy társulatban kellene összefognia a rózsafüzérezőket és így együtt lehetne engesztelést nyújtani azért a rengeteg megbántásért, amivel a világ Istent illeti, együttesen lehetne imádkozni a bűnösök megtéréséért és megmeneküléséért, együtt könyöröghetnének a világ békéjéért és Ausztria szabadságáért.

A mozgalom hivatalosan 1947. február 2-án, Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepén indult meg. P. Petrus imádkozókat keresett ismerősei, lelki gyermekei és a szerzetesnők között, ők viszont az idős emberek otthonában dolgozva a betegek imáját kérték.

Az imádkozók nevét és címét egy füzetben jegyezte fel, amely még ma is megvan. A vállalt imaóra időpontja is szerepel a füzetben, mert P. Petrus szeme előtt az „örökös imádság”, a nap 24 óráján át szüntelenül tartó imádság lehetősége lebegett.

Amikor már ötszáz imádkozója volt, egyházi jóváhagyásért folyamodott, amit az akkori bécsi érsek, Dr. Theodor Inntzer bíboros minden további nélkül megadott és a bécsi egyházmegyei értesítő 1947. novemberi számában ajánlást fűzött P. Petrus „örökös rózsafüzér társulatához”.

Ettől kezdve P. Petrus nyilvánosan is toborozhatott tagokat, amit prédikációival, előadásaival, nagy lelkesedéssel és a Szűzanya iránti mély szeretettel végzett. A tagokhoz intézett körleveleit később a társulat negyedévenként és mind a mai napig megjelenő lapja, a „Betendes Gottesvolk” (Imádkozó Isten népe) helyettesítette.

Röpiratokat szerkesztett és plakátokat nyomtattatott. Engesztelő ájtosságokat szervezett, amelyeket 1948 szeptemberétől kezdve, azóta is megtartanak minden harmadik vasárnapon a bécsi ferences templomban.

A tagok száma egyre növekedett és 1955 májusára elérte az 500 000 főt. Közöttük volt 1948-tól kezdve az első szövetségi kancellár, Leopold Figl, majd utóda, Julius Raab is.

A mű pénzügyi alapját az önkéntes adományok képezték. Szűz Mária sohasem élt vissza P. Petrus bizalmával. Mindig időben jelentkeztek az adományozók és a jótévedők.

P. Petrus mindent megtett azért, hogy megvalósuljon a Szűzanya kérése és ígérete: „Tegyétek meg, amit kérek, és béke lesz!” Érthető azonban, hogy sok jelentkező nem az engesztelés, hanem a béke érdekében és Ausztria jövője miatt lépett be.

Amikor 1955-ben úgy érezték, hogy meghallgatásra talált az Ausztria szabadságáért mondott ima, már több mint fél millió osztrák tagja

volt a rózsafüzér keresztes hadjáratnak. Ezután azonban lassanként átlépte az eszme a határokat. Külföldi központok is keletkeztek Dél-Tirolban, Németországban és Svájcban.

1950-től kezdve Szűz Mária neve napján a rózsafüzér keresztes hadjárat minden évben nagy engesztelő körmenetet tartott, amelyen az Ausztriáért mondott könyörgés különös hangsúlyt kapott. A körmenetek élén a szövetségi kancellár és hívő miniszterek haladtak. A szabadság elnyerése után sokan úgy vélték, hogy célhoz értek, de P. Petrusnak sikerült rávilágítania, hogy az imádságnak mélyebb céljai vannak és bőven van imádkozni való a bűnök kiengeszteléséért.

A misszionáriusokon keresztül az ifjú egyházakban is elterjedt az imamozgalom, különösen a Fülöp-szigeteken. 1991 óta a keleti államokból, főleg Lengyelországból jelentkeznek résztvevők.

P. Petrus erejét lassan felőrölte a sok munka. Még időben kért rendjétől utódot, akit beavatott a feladatokba. 1983. december 14-én a jól végzett munka érzésével térhetett vissza Teremtőjéhez.

Utódának, P. Benno Mikockinak legfőbb törekvése, hogy az imádkozókat lelki elmélyülésre vezesse és feltárja előttük az engesztelés fogalmát és célját. Ezt szolgálja a negyedévenként megjelenő „Betendes Gottesvolk” című lap és az évenként megtartott nagy Mária ünnepek Bécsben, Münchenben és Einsiedelben, az engesztelő ájtatosságok, a lelkigyakorlatos lehetőségek a németajkú területeken.

A rózsafüzér keresztes hadjárat a jövőben is szeretne hozzájárulni ahhoz, hogy Isten népéből „imádkozó Isten népe” legyen.

*

Istennek Szent Anyja a mi időnkben rendkívüli mértékben növeli segítőkész jelenlétét közöttünk... Minél jobban kihül a szeretet, annál nagyobb gonddal szólítja gyermekeit az áhitatra, az erények szeretetére és bűneinek kiengesztelésére. És míg egyre nehezebbek lesznek az eljövendő bajok fenyegetései, amelyek bennünket minden oldalról szorongatnak, érezzük, hogy ő, a mi jóságos közbenjárónk kieszközli nekünk az isteni irgalmasságot és elfordítja tőlünk a megérdemelt büntetést. Olyan oltalmazónk van, aki az isteni Fenségnél végtelen sokat tehet. Olyan Anyánk van, aki irgalmas Szívvel együtt érez gyermekei szenvedésével.

XXIII. János pápa

Jézusom, bízom Benned!

Helen Kowalskának, rendi nevén az Oltáriszentségről nevezett Mária Fausztina nővérnek jutott az a megtiszteltetés, hogy Jézus isteni irgalmasságának követe lehetett. 1931-ben kapta Jézustól a megbízást, hogy festessen Róla képet, a kép alá pedig írja, „Jézusom, bízom Benned!” A kép sok nehézség után 1934-ben készült el, de korántsem lett olyan szép, mint amilyennek Fausztina nővér Jézust látta. A kápolnában keservesen sírt emiatt, amikor meghallotta Jézus szavait: „Ennek a képnek az ereje nem a színekben és nem az ecsetvonásokban van, hanem egyedül az én kegyelmemben”.

Fausztina nővér 1938-ban bekövetkezett halála után a kép és az isteni irgalmasság tisztelete gyorsan elterjedt az egész világon. 1959-ben azonban a hibás fordítások miatt a Hittani kongregáció megtiltotta az üzenetek és a kép további terjesztését. 1963-ban Krakkó segédpüspöke új kiadású könyvet mutatott be a kongregációnak, melynek alapján az ismét megvizsgálta az üzenetek szövegét. 1965-ben a boldoggá avatási bizottság Isten szolgálójának nyilvánította Fausztina nővért. 1978-ban a Szentszék ismét engedélyezte a kép és az üzenetek terjesztését. 1993-ban II. János Pál pápa boldoggá avatta Fausztina nővért.

Jézus szavai Fausztina nővérhez: „Leányom, beszélj az egész világnak kimondhatatlan irgalmasságról! Kívánom, hogy az Egyház a húsvét után következő vasárnapot az isteni irgalmasság ünnepévé tegye, és ez az ünnep, minden lélek, de főleg a bűnösök menedéke legyen! Ezen a napon irgalmasságomat kiárasztom a lelkekre, akik ehhez a Forráshoz közelednek... hogy kegyelmet merítsenek belőle (képem által).

Aki az isteni irgalmasság ünnepén gyónik és áldozik, elnyeri bűnei bocsánata mellett a bűneiért járó büntetés elengedését is. Azokat a lelkeket, akik irgalmasságom tiszteletét terjesztik, megvédem egész életükben... és haláluk óráján nem Bírjuk, hanem Üdvözítőjük leszek. Az utolsó órában a léleknek nincs más menedéke, mint az én irgalmasságom... Akik isteni irgalmasságom rózsafüzérét imádkozzák, azok egész életükben, de főleg haláluk órájában érzik irgalmasságomat. Ha halokló mellett imádkozzák e rózsafüzért,... kimondhatatlan irgalmasság veszi körül a lelket.”

Az isteni irgalmasság rózsafüzérét a rendes rózsafüzéren lehet imádkozni az irgalmas Jézus képe előtt.

A keresztre: Miatyánk, Üdvözlégy, Hiszekegy.

A nagy szemekre: Örök Atyánk! Felajánljuk Neked a Te nagyon szeretett Fiadnak, a mi Urunk Jézus Krisztusnak Testét, Vérét, lelkét, istenségét engesztelésül bűneinkért, és az egész világ bűneiért.

A kis szemekre: Az Ő fájdalmas kínszenvedéséért irgalmazz nekünk és az egész világnak!

A rózsafüzér végén háromszor: Szent Isten, Szent Erős, Szent Halhatatlan, irgalmazz nekünk és az egész világnak!

Jézus megkérte Fausztina nővért, hogy ismertesse meg a világgal isteni irgalmassága kilencedét, melyet legjobb nagypónteken elkezdni, hogy fehérvasárnapra, az irgalmasság ünnepére befejezzük, de ezen kívül is bármikor elmondhatjuk.

A kilenced alatt mindennap a lelkek más csoportjáért könyörgünk: 1. az egész viláგért; 2. a papokért és a szerzetesekért; 3. a hívő keresztényekért; 4. a pogányokért és a hitetlenekért, akik még nem ismerik az isteni irgalmasságot; 5. a hitben tévelygőkért; 6. a gyermekekért; 7. azokért, akik bizalommal viseltetnek az isteni irgalmasság iránt; 8. a tisztító tűzben szenvedő lelkekért; 9. a lanya lelkekért.

Jézus szavai: „Azt akarom, hogy a bűnösök félelem nélkül jöjjenek hozzám! A legnagyobb bűnösöknek különös joguk van irgalmasságomra... Nem tudom megbüntetni azokat, akik irgalmasságomhoz fordulnak.”

Szűz Mária ünnepek

március 25. - Gyümölcscsoltó Boldogasszony, az anyali üdvözlés ünnepe

Ősi neve: az örömhír ünnepe. Az ünnep tartalma: az Ige megtestesülésének szent pillanata és annak misztériuma. (Lk 1,26-38; Credo: „Értünk emberekért és a mi üdvösségünkért leszállott a mennyből – descendit de caelis –. Megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett”). E napon tehát Jézus csodálatos fogantatását, vagyis az egyetlen és semmihez nem hasonlítható megtestesülést ünnepeljük.

Ezen a napon – csakúgy mint karácsony napján – a Credóban a „megtestesült a Szentlélek erejéből Szűz Máriától és emberré lett” szavakra térdet hajtunk.

A mise collectája a megtestesült Ige, Jézus Krisztus valóságos istenségét és emberiségét megvallva azt kéri, hogy isteni természetének részesei lehessünk. (Minden misében ez a kérés hangzik el akkor, amikor a pap a kehelybe töltött borba egy cseppnyi vizet vegyít: „A bor és a víz titka által részesüljünk annak istenségében, aki kegyesen részese lett emberségünknek”).

NB. Ha nagyhétre, vagy húsvét hetére esik az ünnep, akkor abban az évben fehérvasárnap (húsvét 2. vasárnapja) utáni hétfőre kerül.

Szeretete hatalmával

Jöjj, Szentlélek Istenünk,
jöjj el, Reménységünk!
Jöjj most ez évben,
jöjj hozzánk a mennyből,
szent és dicsőséges lakóhelyedről!
Teremts újjá minket!

Szentlélek jegyese,
kiváltságos Szent Anya!
Istennek megszentelt hajléka,
kinék igenjét
az egész menny áhította,
imádd Uradat értünk,
hogy a Szeretet Szentlelke
támasszon új életre
keresztjeink által minket!

Atyának leánya,
Szentlélek mátkája,
Krisztusnak Szent Anyja,
kérünk téged,
készíts lelkünkben helyet
a Szentlélek számára!
Kérd az Életadót,
hogy szeretete hatalmával
tegyen új csodát szívünkben!

Spirituális támogatók: fr. Barsi Balázs OFM., Gyulai Oszkár,
p. Jáki Teodóz Sándor OSB., Katona István, Regőczy István és Török József.
Teológiai lektorálta: fr. Barsi Balázs OFM.

Tartalomjegyzék

Grignion Szent Lajos: Az Örök Bölcsesség emberré lesz	1
Akathiszt a legszebb Istenszülő Szűz Máriához	2
József igaz ember volt	4
Szent Gábor	6
Gobbi atya: Az Ő sebei	7
Hogy Szíve szeretetébe rejtessen	8
II. János Pál pápa: A Megváltó anyja és nagylelkű társa	9
Húsvét	11
Mária kegyhelyek:	
Sümege	12
Akita	14
A Szent Szűz üzenetei	14
Az akítai Istenanya tisztelete	17
A nemzetközi Mária-kongresszuson	20
A mindenkor segítő Istenanya, Szűz Mária	22
A rózsafüzér:	
Ötven éves a rózsafüzér keresztes hadjárata	24
Jézusom, bízom Benned!	27
Szűz Mária ünnepei	28

A Szerkesztőség címe:
1539 Budapest, Postafiók 638.

A lappal kapcsolatos bármilyen észrevétellel, javaslattal forduljon a lap szerkesztőségéhez!

Felelős szerkesztő: Jánossy Gábor

Készült a Co-Print Kft. nyomdában
felelős vezető: G. Diviaczky Klára

A hátsó borítón: A mindenkor segítő
Istenanya kegyképe

A Tengernek Csillaga folyóirat megrendelhető a Stella Maris Alapítvány postafiók címén, megvásárolható templomokban vagy a Ferenciek terén.

Kéziratokat nem őrzünk meg és nem küldünk vissza.

Kiadja a Stella Maris Alapítvány

A Stella Maris Alapítvány
bankszámlaszáma: MHB Rt.
10200885-32621031-00000000

ISSN szám: 1416-8243